

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.568 van 27 juni 1996
in de zaak A. 63.311/VII-13.123.**

In zake : Joris DESCHEPPER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. FRANCIS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Koning Leopold I-straat 18

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten E. RYCKBOST en B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 80.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Joris DESCHEPPER op 13 april 1995 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 9 februari 1995 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij het besluit van 4 augustus 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het verlenen aan verzoeker van de milieuvergunning om te Zedelgem (Veldegem), Veldegemsestraat 24, een varkens- en rundveefokkerij verder te exploiteren en uit te breiden, wordt opgeheven en de vergunning geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Audi-
teur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 25 april 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
E. FRANCIS, die verschijnt voor verzoeker, en van
Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Audi-
teur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat verzoeker het landbouwbe-
drijf, gelegen te Zedelgem-Veldegem, Veldegemstraat 24,
heeft overgenomen van zijn vader Karel DESCHEPPER; dat
bij besluit van 5 september 1977 van het college van
burgemeester en schepenen van de gemeente Zedelgem aan
Karel DESCHEPPER voor een termijn van vijftien jaar
vergunning werd verleend voor de exploitatie van be-
staande varkens- en rundveestallen; dat het college van
burgemeester en schepenen op 17 oktober 1977 aan Karel
DESCHEPPER akte verleende van diens aangifte van het be-
staan van een veebedrijf, omfattende 540 mestvarkens en
30 stuks rundvee; dat het college van burgemeester en

schepenen op 3 april 1978 aan Karel DESCHEPPER akte verleende van diens nieuwe aangifte van het bestaan van een veebedrijf, omfattende 540 varkens en 30 stuks rundvee; dat verzoeker bij besluit van 30 mei 1989 van het college van burgemeester en schepenen een bouwvergunning verkreeg voor de oprichting van een mestvarkensstal met berging en voor de afbraak van oude stallen, op een perceel gelegen te Veldegem, 3e afdeling, Sectie G, nr. 442 K; dat bij besluit van 4 oktober 1993 de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting, aan verzoeker de exploitatievergunning weigerde om zijn varkensfokkerij uit te breiden tot inzonderheid 1430 mestvarkens; dat dit besluit achtereenvolgens werd geschorst en vernietigd door respectievelijk de arresten nrs. 46.627, van 24 maart 1994 en 52.612, van 30 maart 1995, van de Raad van State;

Overwegende dat verzoeker inmiddels, op 3 februari 1994, een nieuwe aanvraag indiende met als voorwerp "een varkens- en rundveefokkerij verder te exploiteren en te veranderen door uitbreiding (regularisatie) met 459 mestvarkens, 61 runderen tot een totale capaciteit van 999 mestvarkens, 91 runderen en 1.498 m³ mest"; dat met een besluit van 4 augustus 1994 de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen verzoekers aanvraag inwilligde; dat het bestreden besluit het door de v.z.w. GROEN tegen dit besluit ingestelde beroep ontvankelijk en gegrond verklaart, het beroepen besluit opheft en de gevraagde vergunning weigert;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift twee hypothesen onderscheidt; dat de eerste ervan uitgaat dat de Raad van State het beroep tot nietigverklaring van het ministerieel besluit van 4 oktober 1993 zou verwerpen; dat hierboven evenwel gebleken is dat dit ministerieel besluit inmiddels door de Raad van State werd vernietigd;

Overwegende dat wat de andere hypothese betreft, verzoeker doet gelden :

"Indien de Raad van State daarentegen in de reeds hangende procedure m.b.t. de vergunning d.d. 05.09.1977 een vernietigingsarrest zal vellen, kan verzoeker reeds vermoeden hoe de minister -wanneer de aanvraag hem opnieuw wordt voorgelegd- zal oordelen.

Zoals blijkt uit de beslissing van de minister d.d. 09.02.1995, waarbij de uitbreiding van de vergunning d.d. 17.10.1977 wordt geweigerd, is deze immers niet zinnens het eventuele vernietigingsarrest van de Raad van State te volgen, doch integendeel de uitbreiding van de milieuvergunning systematisch te weigeren, uiteraard steeds op andere gronden.

Door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister d.d. 09.02.1995, 'herleeft' evenwel de gunstige beslissing van de Bestendige Deputatie en beschikt verzoeker intussen alleszins over een vergunning voor het houden van 999 mestvarkens en 91 runderen.

Op 15.10.1992 werd evenwel door de milieu-inspectie en de rijkswacht vastgesteld dat verzoeker over 1.000 à 1.500 mestvarkens beschikt terwijl hij op dat ogenblik slechts vergund zou zijn voor 540 mestvarkens (De vergunning voor 999 mestvarkens is op dat ogenblik immers verstreken) (cfr. supra) (stuk 6).

Verzoeker dient zich hiervoor te verantwoorden voor de Correctionele Rechtbank te Brugge op 6 september 1995.

Indien de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van 17.10.1995 wordt bevolen en verzoeker derhalve terugvalt op de gunstige beslissing van de Bestendige Deputatie, zal verzoeker alleszins minstens vergund zijn voor 999 mestvarkens. (cfr. wat eerder vermeld werd m.b.t.

onduidelijkheid betreffende de vergunning d.d. 03.04.1978).

De schorsing is derhalve nuttig en mogelijk";

Overwegende dat het nadeel voortspruitend uit het eventueel niet naleven door de verwerende partij van voormeld arrest nr. 52.612, van 30 maart 1995, geen nadeel is dat een gevolg is van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het te dezen bestreden besluit; dat overigens de bestreden beslissing betrekking heeft op een nieuwe aanvraag van verzoeker; dat de veronderstelling dat de verwerende partij zinnens is "de uitbreiding van de milieuvergunning systematisch te weigeren, uiteraard steeds op andere gronden" louter aleatoir is; dat voor het overige verzoeker met de gevorderde schorsing blijkbaar wenst te voorkomen dat hij door de correctionele rechtbank te Brugge zou worden veroordeeld; dat hij inmiddels, bij vonnis van 6 december 1995 van die rechtbank, veroordeeld werd wegens het houden van meer dan de vergunde 540 varkens en 30 runderen; dat hij weliswaar verklaart tegen dit vonnis hoger beroep te hebben aangetekend; dat de gevraagde schorsing evenwel geen invloed kan hebben op de strafprocedure, daar blijkens het vonnis van de correctionele rechtbank te Brugge de veroordeling betrekking heeft op feiten vastgesteld "te Zedelgem minstens op 2 oktober 1992 en 10 oktober 1992"; dat het feit dat ten gevolge van een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verzoeker terug voorlopig gebruik kan maken van de door de bestendige deputatie op 4 augustus 1994 verleende vergunning, feiten vastgesteld vóór laatstvermelde datum niet minder strafbaar maakt; dat de schorsing uit dit oogpunt bekeken dus geen nut heeft;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.